

PRO și CONTRA
= un dialog electronic paradoxist
despre... paradoxism! =

2004

Florentin Smarandache:

Și, deoarece cea mai bună apărare este atacul (o maximă din fotbal, foarte paradoxistă și frumoasă, trebuie să recunoașteți), voi trece la atac împotriva întregii lumi: așadar, să-mi spuneti Dvs. și poetul din Popești și ceilalți denigratori ai mei ori ai paradoxismului ce capodopere au scos ei?!

E ușor de găsit gunoaie în ochii altora nevăzând bârna din proprii ochi (proverb paradoxist!... sic!).

La început argumentau prin România găștile literare adverse: ce mare critic a scris despre paradoxism? Nu înțelegeam ce însemna "mare critic", fiindcă n-a auzit nimeni nici de Manolescu, nici de Ștefănescu (ăsta cu doua fețe: scria articole de fond despre Ceaușescu pe vremea dictatorului, apoi s-a făcut... "democrat!"), etc. în străinătate. Le-am spus c-au scris Marian Popa (în Istoria Literaturii a sa), Gheorghe Tomozei, Cezar Ivănescu, Ion Rotaru (tot într-o Istorie a Literaturii), Ovidiu Ghidirmic, C. M. Popa, Marian Barbu, Aurel Sasu, Florea Firan, etc. în afară de I. Soare, T. Popescu, etc.

Nu vă dați seama că totul în România și aiurea este pe găști și mafii literare?

FS, paradoxistul înrăit!

Mircea Monu:

Vă rog să dați o circulară către întreaga Mișcare Mondială Paradoxistă spre a o înștiința despre scepticismul poetului din Popești (autor a patru plachete și a unui volum de eseuri religioase) - care nu-i un caz singular, ci exprimă o părere generală (deci și eu cred cam același lucru) -, spre a se produce oarece creații cu pretenții de capodopere!

FS:

Marea operă a paradoxismului (neavută de nici o altă avangardă literară) este aplicarea lui în cibernetică. Desigur că, spunând acest lucru unui poet afon de știință, va însemna nimic; pe poeți îi interesează numai lălăituri pe hârtie care, să recunoaștem - nu prea le citește și nu interesează pe nimeni!

Dar se vede că nu ați citit piesele mele de teatru din volumul "MetaIstorie" și nici "NonRoman"-ul, amândouă pe Internet la

www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBooksLiterature.htm.

MetaIstorie va apărea curând în limba engleză pe coasta de est a Statelor Unite.

De asemenea, eu consider că **distihurile paradoxiste** (F. S. + Doru Moțoc) vor rămâne ca o specie nouă în poezie, aplicabilă în jurnalistică (câte titluri din ziare nu sunt paradoxiste involuntar!... de pildă chiar în Vâlcea, greviștii din Govora - dacă nu mă înșel - purtau pancarte cu distihul paradoxist "Ne-am săturat / de foame!"). Ce exemple mai reale / mai bune vreți?

Și-apoi paradoxismul se produce / există în mod natural, Domnule, indiferent de mine, de

D-ta, sau de poetul acela. Este în folclor: "Când o face plopul pere / Și răchita micșunele", etc.

Știu că noua generație este contra postmodernismului - tocmai pentru că așa se întâmplă între generații: ceea ce unii afirmă, alții vin să infirme (vezi atâtea cazuri în filozofie: idealistii și materialistii se contrazic, și demonstrează fiecare tabără că are dreptate, un filozof contrazice pe altul și amândoi au dreptate în mod simultan, etc.) - nu numai în literatură dar și-n alte domenii umaniste, uneori și-n știința atât cât e posibil aici. Mai târziu le va veni și lor rândul să fie infirmați de generația următoare. Însă, peste logicile moderne (fuzzy mai ales, paraconsistentă, intuitivă, neutrosifică), nu vor putea trece deoarece ele au aplicații științifice, practice [Japonia conduce în aplicarea proceselor fuzzy într-o serie de modelări]. De exemplu, la conferința din Suedia (precum și la cea din Australia – 2003) la care am fost în iulie, acest an, 2004) este vorba de aplicarea paradoxismului filozofic / logic și-a logicii neutrosifice privind fuziunea informațiilor contradictorii în cibernetică, tragerea la țintă (în domeniul militar), prelucrarea imaginilor provenite din satelit, etc. Sunt lucrări publicate de profi universitari și cercetători.

"Poezia vizuală" se practica prin anii '80-'90. Au apărut și antologii internaționale - una scoasă de o profă americană. Exista și un grup special în Brazilia, în limba portugheză desigur - al lui De Campos (dacă-mi amintesc bine, ar trebui să caut prin notițele mele). Acum este depășită.

Puteți accesa un volum de-al meu în acest sens, numit sugestiv "NonPoems" (Ne-Poeme), apărut prin 1990, la:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/NonPoems.pdf>.

Tot pe-atunci exista și "poezia sonoră" (zgomotele formau o poezie, de exemplu).

Eu le-am extins, tot prin anii '80, la "poezia-obiect" (tridimensională), de pildă o floare reprezintă un poem, și la "poezia-fenomen" (de pildă vâslitul unei bărci pe lac reprezintă un poem natural), ori la "pictura-fenomen" (fulgerul pe cer poate reprezintă un tablou / pictură natural/a), etc.

În prezent se practică "poezia multimedia" pe internet (cyber-poems): animație (cu Java), sunet / melodie, pictură, text - toate în același cadru. O astfel de poetă, cu care sunt în contact, este Tamara Lai din Italia. Este o poezie mai mult de instanță, un sumum de impresii simultane (fiindcă nu știi ce să faci mai întâi: să citești textul, să asculți sunetele și să privești pictura, ori să urmărești animația).

Paradoxismul are aplicații nu numai în știință, dar și în artă, literatură, în viața de toate zilele – contradicțiile sunt la tot pasul. Orice ți-aș spune, D-ta întorci cuvintele și-o dai în continuu cu dadaismul. Îți urez succes.

[Acest secol este un secol (ba chiar de mileniu am putea vorbi) al științei, nu al artei și literaturii cum s-a întâmplat, de pildă, în secolul XIX. Știința este mult mai importantă decât literatura și arta, să recunoaștem; de aceea nici nu li acordă prea mare atenție ultimelor două în societățile dezvoltate, și e normal.] Iar în privința artei și literaturii m-am documentat despre avangarde peste tot, citind și conspectând tot felul de "isme" -

indiferent ce critic de litere și arte ar fi. Am doua albume mari, late și groase de artă și-n biblioteca de acasă.

Indiferent ce argumente, chiar științifice (!), v-aș aduce, Dvs. nu vedeți decât într-o direcție. Dvs. sunteți un negativist total la adresa paradoxismului, care-i mult mai important decât dadaismul, însă admirați dadaismul care-i desconsiderat de toată lumea... Ceva-mi pare suspect...

Va referiți la faptul că dadaismul este mai CUNOSCUT decât paradoxismul, ceea ce-i adevărat, dar nu are nici o aplicație științifică precum paradoxismul - de aceea, din punct de vedere pragmatic, paradoxismul este mai IMPORTANT.

Da, poate fi în prezent un curent de revenire la tradițional, știu și un grup american Yahoo, auto-intitulat "goodart", dar așa de reduși sunt unii membri acolo încât se împotrivesc și înfățișării unui nud feminin (neobscen) în opera de artă - care, să fim sinceri, reprezintă frumosul.

Însă, după perioada aceasta de întoarcere la tradiție, se va reveni la experiment și avangardă - și acest ciclu o să se repete la infinit: tradiție-avangardă-tradiție-avangardă... Vă asigur că, după ce lumea se va plictisi de același stil clasic ori tradițional (și acest lucru se va întâmpla: nu poți să mănânci mereu aceeași mâncare de pește!), va încerca noi metode / modele. [Ve i ajunge la vorba mea peste (cel mult) vreo 10-15 ani.]

(La Duchamp am admirat arta brută, nu am criticat-o.)

Eu nu am afirmat nicăieri că paradoxismul e o 'mare filozofie', ci doar că se aplică și în acest domeniu, și că există de la sine. Un simplu exemplu: materialistii demonstreu că ei au dreptate, în vreme ce idealistii demonstreu și ei la rândul lor că ei au dreptate. Și în fond cine are dreptate? Eu zic că amândouă taberele în mod simultan, dar privind lucrurile din obiective diferite; sau fiecare au adevăruri parțiale. Iată că o aserțiune poate fi și adevărată și falsă în același timp. Astfel de propoziții pot fi analizate în logicile dialetheistă și neutrosofică (dar nu în logica clasică - aristoteliană).

Și mai mult: a apărut o școală filozofică, apoi alta care a contrazis-o, pe urma alta care le-a contrazis parțial pe amândouă, și tot așa.

Acum să nu săriți iar spunându-mi că și dadaismul se aplică în filozofie!

Să dau un exemplu de pomină din fizica cuantică, științific, privind fenomenul paradoxist: fotonul este considerat de unii fizicieni mari ca o particulă, în vreme ce alți fizicieni recunoscuți îl considera drept o undă (adică opusul particulei); s-au efectuat experimente științifice care demonstrează că fotonul este o particulă, și alte experimente științifice care au demonstrat că el este o undă. Nu mă credeți? Întrebați un fizician, sau citiți în fizica cuantică.

Și tot în fizica cuantică: este posibil ca o particulă să fie în același timp în două locuri diferite. Da, pare imposibil, paradoxist, și totuși așa afirmă cuanticieni de renume. Aici se utilizează teoria mulțimilor neutrosofice, dar și multistructura multispațiilor.

Și tot paradoxismul spune că adversarii pot colabora în avantajul amândurora. Uite, în război: schimbul de prizonieri între părțile beligerante. Se aplică dadaismul și aici?!

Paradoxismul este constructiv, nu destructiv precum dadaismul - asta-i altă deosebire esențială.

V-am explicat despre aplicarea paradoxismului în cibernetică, inteligența artificială privind fuziunea informației contradictorii. Congresele internaționale, cu articole

publicate în Proceedings, cu cercetatori de la institute și universități de pe glob, se pot accesa pe web:

FUSION 2004 Conference (Stockholm, Sweden): <http://www.fusion2004.org>

FUSION 2003 Conference (Cairns, Australia): <http://www.fusion2003.org>

ca să vedeți că sunt lucruri serioase, recunoscute în lume, și mai ales aplicabile.

Cred că, prin aceste exemple concrete, orice alte comentarii împotriva paradoxismului sunt de prisos, indiferent din partea cui ar veni și oricât de infatuați ar fi aceia (de pildă un Alex Ștefanescu, Gheorghe Grigurcu - care de fapt sunt total necunoscuți în străinătate).

Provocarile dvs. m-au iritat și incitat - și mi-au făcut bine, sporindu-mi aplicarea și înțelegerea paradoxismului. Vă mulțumesc.

FS:

Oricine are dreptul să mă contrazică, dar și eu am dreptul la contra-replică.

Nu mi-ați arătat ce capodopere au ceilalți? Probabil că n-au, altfel mi le-ați fi azvârlit în ochi.

Nu stiam ca ați efectuat și sondaje Gallup de opinie la adresa (anti-)paradoxismului.

Există gașca celor de la centru (Observatorul anticultural de pildă, etc.) care mă înjură din cauza jurnalului "America, paradisul diavolului" și-mi fac atmosferă negativă. Probabil că v-au luat în vizor și pe Dvs. pentru publicarea memoriilor mele... sau au făcut presiuni asupra dvs. Dar imaginea negativă atrage mai mult decât cea pozitivă, sic!

Hai să folosesc și eu armele dvs., proverbul cu "Nimeni nu-i profet în țara lui"... (apropo de români).

MM:

Când am spus "păreră generală" nu m-am referit doar la adversarii dvs. literari, ci la publicul cel mai larg cu putință, în viziune neutrosifică: adversarii + indiferenți,

FS:

Păi, dacă sunt indiferenți, cum pot fi și împotrivă?

MM:

Dacă privim literatura ca un sistem, paradoxismul este chiar o manifestare entropică în cadrul acestuia!

FS:

De acord, ca mai toate avangardele.

MM:

Faptul că dvs. faceți și știință și literatură (păi, literatura nu este și ea o știință?, cel puțin, teoria ei!) este o altă problemă, care ar putea face obiectul a mii și mii de pagini, dar ar fi păcat de hectarele de pădure sacrificate pentru asta, precum și de vapoarele de cerneală zvârlite astfel pe apa sâmbetei (că tot vă poartă unii sâmbetele!)-! Probabil că v-ați simți

ofensat și m-ați pune la index dacă v-aș aminti că "o vorbă" populară spune: "Lucru-amestecat miroase a căcat!" (scuzat să-mi fie, așadar, exprimarea cea neuniversitară!)...

FS:

Greșiți, Domnule Monu, nu cred să nu fi auzit de interdisciplinaritate, de transdisciplinaritate chiar (de ultima se ocupă un român din Paris, Basarab Nicolescu, dar sper ca nu-l veti vexa și pe el ca pe mine cu... "căcat", etc.).

MM:

Foarte bine, faceți cum vă cere inima și nu vă supărați pe cel care vă spune că, obiectiv vorbind, un om nu este dotat să poate excela în două domenii, fie ele matematică și literatură.

FS:

Ba istoria infirmă aceasta aserțiune: Omar Khayyam, Paul Valery, chiar Ion Barbu, etc.

MM:

Nu am reușit să "studiez" cartea lui Ion Soare, dar din cât am frunzărit-o pentru nevoile mele redacționale, mi-a părut a fi o compilație slăbuță.

FS:

Nu e nici o compilație. Compilație din cine/ce? Este un studiu serios, de aceea se și publică în prezent în limba engleză.

MM:

Când am spus "creații paradoxiste cu pretenții de capodopere", aveam în vedere, desigur, poezia, căci pornisem discuția de la un poet. Desigur, pe poeți nu-i convinge faptul că marea operă a paradoxismul este aplicarea lui în cibernetică: este o altă găscă-n altă traistă! Nu-l uitați pe domnul Vucea: nu este voie să adunați "boii" cu "măgari"! Desigur, în paradoxism, "E voie / să nu fie voie!".

FS:

Ba se pot aduna, rezultatul fiind "animale domestice" (un 'gen proxim' care nu-mi vine acum în minte).

MM:

Ziceți cu patimă excesivă:

pe poeți îi interesează numai lălăituri pe hârtie care, să recunoaștem, nu prea le citește și nu interesează pe nimeni!

Păi, după un așa calapod de gândire, nu putem afirma același lucru și despre...

Paradoxism?!... Cum zice poporul român: "Cine zice, ăla e!".

FS:

Nu domnule, marea diferență este ca paradoxismul izvorăște natural în folclor și jurnalistică, în știință chiar. Pe când poeziile atâtor poetași foarte rar se citesc, doar cele ale poeților cei mai cunoscuți.

MM:

Într-adevăr, n-am citit nici "MetaIstorie" și nici "NonRoman", dar, deocamdată, serialul meu despre Paradoxism este la capitolul Poezie. Când voi ajunge la Teatru și Proză, o voi face!

Sunt de acord că "Distihul paradoxist" va rămâne ca o specie nouă în poezie,

FS:

E ceva și numai atât. Alții nici măcar atât n-au reușit!

MM:

Dar asta nu înseamnă că distihurile scrise de "X" sau de "Y" sunt și capodopere. La vremea respectivă, epigrama, rondelul, sonetul, gazelul etc. au fost o specie nouă în poezie, dar câte poezii proaste din asemenea genuri n-au fost scrise?!

FS:

În orice gen/domeniu sunt creații și bune și rele, nu poate fi totul perfect.

MM:

De acord că paradoxismul există/se produce în mod natural, că există în folclor. Dar în acest caz nu este vorba de folosirea în exces a paradoxurilor, nu sunt căutate cu lumânarea sau cu felinarul aprins ziua-n amiaza mare, deci nu miros a artificial. Să nu uităm vorba din popor: "Ce-i prea mult strică!". Aici intervine Legea a II-a a Dialecticii (trecerea cantității în calitate, care nu înseamnă întotdeauna o calitate superioară!).

FS:

De acord. Am zis eu contrariul?

MM:

N-ar fi uman din parte-mi să vă irit cu critici și scepticisme asupra Paradoxismului, dar nici n-am garanția că ele ar produce automat "perle paradoxiste" pentru a-mi călca pe inimă!...

FS:

Dar cine a afirmat acest lucru? Cine a zis ca totul produs de paradoxism ar fi perle? Cum nici totul produs de poeziile religioase ori supraréaliste, ori de ziaristică, etc. ar fi perle, *n'est-ce pas*?

MM:

Nu sunt antiparadoxist, spun că este puțin probabil să producă în poezie capodopere.

FS:

Dar de ce neapărat în poezie vreți Dvs.?

Însă eu prezic, totuși, că în poezie vor rămâne "Distihurile paradoxiste" și "Cântecele de mahala" (ultimele semiparadoxiste, cu destule reacții critice *pro* și *contra*).

MM:

Dar s-ar putea să și apară vreuna, din moment ce Paradoxismul este o Mișcare mondial organizată, dar se produce și spontan. Cum aș fi eu anti-, când am produs, fără să știu, așa cum domnul Jourdain vorbea proză fără să știe, un poem cu mijloace paradoxiste - sper că v-amintiți de el, "Postulatul Matricei Eminescu", scris ca un enunț de axiomă cu trei corolare?

FS:

Comparația cu domnul Jourdain este pertinentă.

MM:

Am publicat serialul în "Monitorul de Vâlcea" nu pentru a-l pune în lumină negativă, ci pentru că Paradoxismul există, este un fenomen care trebuie semnalat și, colac peste pupăză, a fost fondat de către un vâlcean! Ca ziarist, eu trebuie să fiu neutru și obiectiv, atât cât se poate în cadrul subiectivismului care există în mod obiectiv în fiecare dintre noi.

FS:

Da, trebuie să fiți neutru, nu anti-paradoxist.

MM:

Sper să nu uit și marți, ca să văd ce mi-ați trimis de pe meridiane și paralele...

FS:

Ați observat că am inclus și destule autocritici ori aspecte negative la adresa mea în aceste memorii - ca să se bucure dușmanii.

MM:

O să deveniți ipohondru, cu Securitatea asta care vă violează (corespondența!). E drept că plicul cu poze trimis lui Dragoș Constantinescu și dispărut fără urmă "te cam bagă la o idee, iar de-acî, fandaxia-i gata și din fandaxie dai în apoplexie!" (vorba lui Caragiale) dar să nu fie și altceva și la mijloc, de exemplu să le fi declarat "Imprimare"... Dacă tot aveți copii ale dosarelor dvs. la Securitatea din Craiova, ce-ar fi să le publicăm, măcar o țără?...

FS:

Mi-ați dat de înțeles că producțiile și activitățile mele nu prea merită atenție fiindcă nu produc capodopere. Atunci, publicați-i pe cei cu capodopere!

MM:

Despre articolul cu mafia internațională în știință și în literatură:

a) păi, vedeți că nu doar românii sunt așa și pe dincolo?!...

b) "aveți puținică răbdare, stimabile", căci am nevoie de o fuziune a informațiilor sosite la redacție!

Nu știu ce să fac: să râd sau să plâng atunci când afirmați că treceți la atac împotriva

lumii întregi (când, de fapt, trebuie să vă luptați doar cu propriile limite!) întrebând denigratorii ce capodopere au scos ei?! Demonstrați că ați produs capodopere (deși, "Lauda de sine nu miroase-a bine!"), dacă sunteți în stare, iar dacă nu, scrieți în continuare ce puteți, căci, oricum, sita posterității va cerne, indiferent de ce cred eu, dvs. sau oricine altcineva!

FS:

Domnule, cei care mă împrășcă pe mine cu noroi că paradoxismul nu a produs capodopere, înseamnă ca ei au produs. Altfel este absurd să arunci murdăria ta asupra altuia.

Și eu totuși afirm ca a produs.

MM:

Or mai fi și din ăia cu gunoiul și bârna, căci nu pot lucra toți la întreprinderea de salubritate sau de industrializare a lemnului, dar nici să nu dați cu proverbul, precum Ieremia cu oiștia-n gard, la adresa cui își exprimă (cu bună credință) dreptul la opinie! Poți fi critic mare doar în cultura națională, nu și-n cea internațională, când intervine bariera de limbă și lipsa traducerilor inspirate.

FS:

Nu este adevărat. Dacă un critic folosește o structură critică deosebită (nu doar critica de întâmpinare ori, mai ales, de gașcă! practică în România), produce o teorie literară de valoare, sau o 'capodoperă' (ca să folosesc armele pe care Dvs. le îndreptați împotriva paradoxismului) se afirmă internațional. Dar cei de la România literară, Observatorul nu au fost în stare de așa ceva...

MM:

E destul de greu să faci topul criticilor literari, dar nu aş putea să-i situez în acesta pe Gheorghe Tomozei, Cezar Ivănescu, Ion Rotaru sau Ion Soare! (Ce să-i faci, am și eu limitele mele!)

FS:

Văd ca pe Marian Popa, cu importanta lui Istorie a Literaturii, l-ați uitat... N-am înțeles de ce Ion Rotaru nu este un critic mare? Nu-s mulți în România care au scris o istorie atât de documentată - da, or fi și scăpări, nu poți avea siguranță și control asupra atâtor informații - și Călinescu are greșeli într-a lui.

Da, știu, îl injură gașca celor de la România literară pentru că Rotaru este de o altă ideologie. Eu nu mă ghidez după politică / ideologie / gașcă ci după valoare. Dar aceștia de la România literară, Observatorul, Dilema au culoarea politică / ideologică a celor care îi finanțează, foarte clar.

Să nu-mi spuneți acum că Alex. Ștefănescu e un mare critic - probabil la adresa propagandistică a lui Ceaușescu când scria articole de fond!